

teatre

POLIORAMA

EL MÈTODE GRÖNHOLM

DE **Jordi Galceran**

DIRECCIÓ **Sergi Belbel**

**Enric
Cambray**

**Marc
Rodríguez**

**Mar
Uldemolins**

**David
Verdaguer**

TORNA L'ÈXIT!

ANEXA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament de
Barcelona

teatrepoliorama.com

**VENDA
ENTRADES**

"EL MÈTODE GRÖNHOLM"

de Jordi Galceran

Direcció: Sergi Belbel

Amb Enric Cambray, Marc Rodríguez,
Mar Ulldemolins i David Verdaguer

5ª temporada a Barcelona d'un èxit sense precedents

Del 5 de novembre al 28 de febrer al

teatre
POLIORAMA

Dimecres i dijous: 20.30 h

Divendres: 21.00 h

Dissabte: 17.30 h i 20.30 h

Diumenge: 18.30 h

Preu: de 16,95€ a 31,95€ segons localitat.

Preu reduït per joves de 15 a 25 anys, majors de 65 anys, menors de 14 anys i carnet de discapacitat del 33% o més.

FITXA ARTÍSTICA

Escenografia: Paco Azorín

Il·luminació: Kiko Planas

Vestuari: Marta Garreta

Caracterització: Àngels Salinas

Efectes sonors : Jordi Bonet

Regidora : Teresa Navarro

Cap tècnic: Joan Segura

Cartell: Diptic

Adaptació cartell: Marc Nogué

Fotografia: Daniel Escalé

Producció: **A·N·E·X·A**
12 Anys

PAELLA

Ja fa disset anys de l'estrena d'El mètode Grönholm al Teatre Nacional de Catalunya. En Sergi Belbel i jo sèiem al bar de la sala Tallers durant la representació. Estàvem massa nerviosos per veure-ho en directe. Des d'on érem se sentien els riures del públic a dins de la sala. Molts riures. De tant en tant, l'Antonio Calvo, l'ajudant de direcció, sortia i ens anava dient el què. De què riuen tant?, preguntàvem. De tot, deia ell rient també, de tot. I tornava corrents cap dins per no perdre's res.

Només es va representar dues setmanes, però uns mesos després es va reestrenar al Teatre Poliorama de Barcelona. La recepció va ser la mateixa que en aquella nit d'estrena. Des de llavors, la comèdia s'ha presentat a més de seixanta països, en una trentena d'idiomes diferents i els seus espectadors es poden comptar en milions. S'ha vist a Londres i a Shanghai, a Buenos Aires i a Helsinki, a Rio de Janeiro i a Varsòvia, a Los Angeles i a Manila. S'ha vist a Corea i s'ha vist a Islàndia. A tot arreu els espectadors han rigut dels mateixos quatre executius, maldant per aconseguir el seu lloc de treball somiat i patint el mateix procés de selecció parit a l'Eixample de Barcelona. És tot molt estrany. Sempre que escrius esperes aquesta connexió amb el públic, però de vegades hi és, molt poques, i de vegades no, la majoria. I ja està. Per molt que intentis descobrir-ne les claus per repetir el fenomen, és impossible.

El teatre és una suma d'elements: el text, el productor, la direcció, els actors, l'escenògraf i tot l'equip tècnic, la sala, el moment del temps en què es representa, la ciutat, els espectadors... Hi ha un munt de coses que han d'anar bé, i hi ha un munt de coses que poden fallar. Jo ho comparo a fer una paella. La majoria la fem sempre de la mateixa manera però de vegades surt bona i de vegades no. Hi hem posat el mateix, hem calculat els temps de cocció, tot, i la portem a taula amb la mateixa il·lusió de sempre, però llavors, sovint, quan els convidats la tasten diuen allò de "està bona, però com aquella que vas fer l'any passat, cap". I tu et preguntes, què va passar l'any passat? Què vaig fer perquè quedés tan bona? Impossibile saber-ho. Va quedar bona i ja està.

Ara tornem a fer paella, amb la mateixa il·lusió de sempre. Alguns ingredients principals són els mateixos: el text, el productor, el director, el teatre. Altres canvien. Per començar, els actors, un ingredient important, tot s'ha de dir. Si el 2003 teníem un quartet d'impressió: Boixaderas-Soler-Batalla-Díaz, avui no ens quedem enrere amb Verdaguer-Rodríguez-Ulldemolins-Cambray. De debò, no està gens malament. Si fos paella diria que tenim peix tan bo com l'última vegada. També canvia, però, el moment en el temps. Disset anys. Moltes coses han passat aquests disset anys. Potser hi haurà espectadors que repetiran mirant de reconèixer al paladar el sabor que tenen a la memòria; altres vindran de nou, sense saber on es fiquen, mirant de tastar coses noves o buscant allò que altres els han dit que era tan bo... Com anirà la cosa? Tindrà un gustet diferent, això segur. Però, la trobaran bona? Impossibile saber-ho.

Jordi Galceran

LA IMPOSSIBLE RECEPTA DEL GRÖNHOLM

Sovint, el dia abans d'estrenar una obra de teatre, pròpia o d'un altre autor, penso: què passarà? Serà un fracàs? Un èxit? Una experiència per oblidar? Recordaré aquesta estrena per sempre més? La incertesa del resultat és tal vegada la cosa més excitant i imprevisible de l'art del teatre. Com més en fem, menys en sabem la fórmula. La famosa "fórmula de l'èxit". Si la de qualsevol matèria artística ja és prou difícil de definir, la del teatre, amb les complicacions pròpies de l'espectacle en viu (a vegades depenem de com bufa el vent, per dir-ho de manera simple), pot ser una empresa ben inútil. En Galceran la compara, en una analogia molt il·lustrativa, amb l'art de fer una paella. A vegades tens uns ingredients de molt bona qualitat i et surt un bunyol. O, al contrari, has descongelat a corre-cuita tres peixots que tenies al congelador, has tret tres verdures que començaven a enfosquir-se, i et surt una paella d'escàndol.

El cas és que la "paella" que vam cuinar el 2003 en la primera edició del projecte T-6 del Teatre Nacional, amb text d'en Galceran i interpretació d'uns genials i generosos Boixaderas, Soler, Batalla i Díaz, va transcendir les parets de la Sala Tallers i es va convertir en el Teatre Poliorama, gràcies a la repesca que en va fer Anexa, en el que comunament tots ens avenim a dir: un èxit sense precedents. El company Galceran no ho pot dir, per no ser titllat d'immodest, però em fa l'efecte que jo sí que ho puc dir: és, sense cap mena de dubte, el text teatral català (i quan dic català vull dir, per descomptat, escrit originalment en català) més representat arreu del món en tota la història del nostre teatre. Hi ha "èxits" relatius, circumstancials, puntuals, que el vent es pot endur. L'espectacle s'estrena i s'oblida. Però per sort el text roman. I el text d'El mètode Grönholm ha esdevingut, tan sols uns pocs anys després de la seva estrena, autèntica història del nostre teatre contemporani. Del nostre teatre de tots els temps. És un fet objectiu, indiscutible.

Ara bé, com afirma en Galceran també amb la seva impossible recepta de paelles teatrals, fer-ne un nou espectacle és tota una altra història. El text ha esdevingut un referent i nosaltres, que n'enfoquem ara una nova producció, en el mateix teatre Poliorama, amb Anexa i quatre nous talentosos actriu i actors (el quartet Ulldemolins-Verdaguer-Rodríguez-Cambray també és d'escàndol) estem tan nerviosos i expectants, o fins i tot més, com aquell primer dia de 2003 en què no ens imaginàvem que un improbable dia de 2020 tornaríem a repetir l'experiència.

Han passat disset anys però tenim les mateixes ganes, la mateixa energia (potser ara més que mai, amb tot el que ens ha passat), la mateixa il·lusió per fer vibrar el públic, fer-lo riure i fer-lo pensar, amb aquesta història ocurrent, divertida i cruel de quatre executius a la recerca d'una feina per poder assegurar-se un present i un futur ara per ara plens d'incerteses però amb fe que ens en sortirem. El teatre ens hi ajudarà, n'estem ben convençuts.

Sergi Belbel

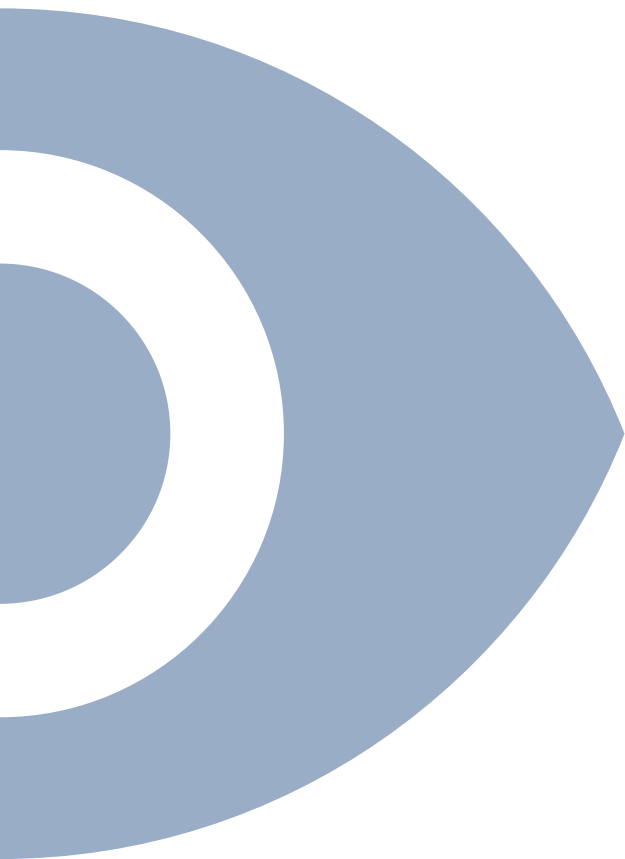
El maig del 2003, en el projecte del T6 del TNC, El mètode Grönholm es va estrenar per primer cop i ja ha traspasat totes les fronteres locals: ha esdevingut un èxit de públic allà on s'ha estrenat tant a Catalunya, com a la resta de l'Estat espanyol, així com a l'àmbit internacional, ja que l'obra s'ha presentat ja a més de 60 països.

El mètode Grönholm ha traspasat les fronteres territorials i teatrals. Això fa que en aquests moments la suma d'espectadors que han vist l'espectacle arreu del món sigui de més de dos milions d'espectadors.

Per tant, podem afirmar que l'autor Jordi Galceran amb el El mètode Grönholm és el autor català que ha aconseguit ser el més representat a Catalunya i al món amb una obra dramàtica contemporània de text. Qui ja l'ha vist i les noves generacions es mereixen tornar a gaudir-la o descobrir-la per primer cop.

Arran d'aquest èxit El mètode Grönholm farà la seva 5a temporada a Barcelona del 5 de novembre de 2020 al 28 de febrer de 2021

- Presentació al TNC: Teatre Nacional de Catalunya (maig 2003)
- 1a temporada: Teatre Poliorama (setembre 2004-abril 2005)
- 2a temporada: Teatre Poliorama (octubre 2005-juny 2006)
- 3a temporada: Teatre Poliorama (novembre 2006-juny 2007)
- 4a temporada: Teatre Poliorama (setembre 2010-febrer 2011)

Però existeix aquest tal Grönholm?

En l'obra de teatre El mètode Grönholm, quatre persones es troben en una sala de l'empresa DEKIA per a una entrevista de treball. Encara que totes semblen candidates a ocupar un lloc d'alta responsabilitat, a poc a poc l'espectador descobrirà que no tot és com sembla. Amb el mestratge que ho caracteritza, el dramaturg i guionista Jordi Galceran porta a l'espectador per on vol, com ja va fer amb Paraules Encadenades (1998), la història d'un segrest en que res és el que sembla; o El Crèdit (2013), l'estira i arronsa entre el director d'una oficina bancària i un client que sol·licita un préstec.

En El mètode Grönholm, els candidats es presenten per a ocupar un lloc de treball cobejat en una multinacional de matriu sueca, DEKIA, amb els colors corporatius groc i blau de la bandera del país escandinau. El nom, no per casualitat, és un acrònim modificat d'una altra multinacional ben coneguda, que es dedica a vendre mobles per a muntar. El mètode Grönholm, a pesar que està basat en aspectes reals, és un sistema de selecció de personal inventat i qualsevol semblança amb la realitat és pura coincidència, o no.

Sigui perquè la història està plena de sorpreses i de frases enginyoses, sigui perquè això de la selecció de personal qui més qui menys ho ha sofert, l'obra ha estat l'èxit més popular de Galceran, fins al punt que s'ha traduït a una trentena d'idiomes i s'ha representat en una sesentena de països. Es va estrenar a Barcelona en el 2003, va saltar a Madrid en el 2004 i ja no es va detenir: Portugal, l'Argentina, Dinamarca, Mèxic... A Alemanya s'ha vist en més de 60 ciutats. S'ha representat en mitjana Europa, des de Reykiavik fins a Moscou, i en la majoria dels països llatinoamericans i fins i tot a Austràlia.

L'obra diu que és un psicòleg suec, cap de personal de l'empresa a Estocolm, però Isaïes Grönholm és una ficció de Galceran. El dramaturg confessa que li va costar trobar-li un nom i l'explica així: "El TNC havia de publicar el llibre coincidint amb l'estrena i em demanaven un títol perquè el que corria, que era Selecció Natural, no m'agradava. M'havia comprat alguns llibres de selecció de personal i alguns eren del tipus "El mètode X per a triar als seus executius" o coses així. Els tenia sobre la taula i vaig pensar, sí, "El mètode..." però el mètode què? L'obra se situa en una empresa sueca i vaig googlejar "cognoms suecs". Me'ls vaig mirar i em va venir a la vista Grönholm, perquè aquell any Marcus Grönholm havia guanyat el campionat del món de rallies. I així va ser. Tot això en mitja hora".

Curiosament, Google va enganyar a Galceran perquè Marcus Grönholm és un corredor de rallies, sí, però finlandès. Cosins germans, clar.

Magí Camps
LA VANGUARDIA
(26/05/2020)

JORDI GALCERAN – L'autor

Jordi Galceran neix a Barcelona el 1964. El 1995 envia les seves dues últimes obres a premis teatrals. Paraules encadenades (1995) guanya el XX Premi Born de Teatre. Dakota (1995) guanya el premi Ignasi Iglésias 1995.

A més, ha estrenat Surf (1990), Fuga (1994), Gaudí (2002), Paradís (2000), El mètode Grönholm (2003) Carnaval (2006), Cancun (2008), Burundanga (2011) i El crèdit (2013) .

El mètode Grönholm és el seu èxit internacional més reconegut. S'ha estrenat en més de 60 països. També ha realitzat traduccions i adaptacions de més d'una vintena d'obres teatrals.

Jordi Galceran realitza traduccions i adaptacions de més d'una vintena d'obres. Ha rebut diversos premis teatrals, entre ells el Premi Max, el Ceres, el Teatro de Rojas i diversos premis a l'estranger. A més de la seva activitat teatral, treballa com a guionista per a diverses sèries de Televisió de Catalunya com Nissaga de poder, El cor de la ciutat, Laura o La memòria dels caragols i escriu quatre pel·lícules per a televisió: Dues dones, Cabell d'àngel, Gossos i Càmping. També és responsable del guió de la pel·lícula de terror Fragile, dirigida per Jaume Balagueró i produïda per Filmmax.

SERGI BELBEL – El director

Nascut a Terrassa el 1963, és autor, traductor i director teatral. Llicenciat en Filologia Romànica i Francesa a la UAB (1986), va ser professor de Dramatúrgia a l'Institut del Teatre de Barcelona (1988-2006) i director artístic del Teatre Nacional de Catalunya (2006-2013). És President del Patronat de la Fundació Sala Beckett des de 2016.

Entre les seves obres destaquen Minim.mal Show (escrita amb Miquel Górriz, 1986), Elsa Schneider (1989), Tàlem (1990), Carícies (1991), Després de la pluja (1993), Morir (1994), La sang (1998), El temps de Planck (2000), Forasters (2004), Mòbil (2005), A la Toscana (2007), Fora de joc (2010), Les roses de la vida (2017) i Si no t'hagués conegut (2018). La major part d'aquestes obres estan estrenades a nombrosos països del món, especialment a Europa i Amèrica. La versió francesa seva obra Després de la pluja (Après la pluie) va ser estrenada a la Comédie Française l'octubre de 2017.

Ha dirigit muntatges de molts autors, tant clàssics com contemporanis. Ha escrit guions per al cinema i la televisió. Ha obtingut, entre d'altres, el Premi Ignasi Iglésias (1987), el Premi Nacional de Literatura Catalana (1993-95), el Premi Born (1995), el Premio Nacional de Literatura Dramática del Ministerio de Cultura (1996), el Premi Molière a la millor obra còmica per Après la pluie (1999), el Premi Nacional de Teatre de la Generalitat de Catalunya (2000), el Premio Max a la projecció internacional (2002), el Premi Ciutat de Barcelona (2003) i diversos Premis Butaca.

DAVID VERDAGUER

Actor

 Malgrat de Mar

 20 anys d'experiència en interpretació

 Sóc una persona puntual i decidida

EXPERIÈNCIA

teatre

La importància de ser Frank, d'Oscar Wilde. Dir. David Selvas. Teatre Poliorama. (2019)
Molt soroll per no res, de William Shakespeare. Dir. Àngel Llàcer. TNC, Barcelona. (2015)
Frank V (Opereta d'una banca privada), de Friedrich Dürrenmatt. Dir. Josep Maria Mestres. (2015)
Dos machos verdes fritos, d'Oscar Machancoses i David Verdaguer. Dir. Oscar Machancoses i David Verdaguer. (2013-2015)

cinema

Els dies que vindran. Dir. Carlos Marqués-Marcet (2019)
Lo dejo cuando quiera. Dir. Carlos Therón (2019)
Estiu 1993. Dir. Carla Simón (2017)
No culpes al karma de lo que te pasa por gilipollas. Dir. Maria Ripoll (2016)
10.000 km. Dir. Carlos Marqués-Marcet (2014)

tv

Tabús. Presentador. TV3 (2020)
Nit i Dia, de Jordi Galceran, Lluís Arcaraz, entre d'altres. TV3 (2016-2017)
Les coses grans. TV3 (2013-2016)

MAR ULLDEMOLINS

Actriu

 Valls

 Idiomes: Català, castellà i anglès

 Treball molt bé en equip

EXPERIÈNCIA

teatre

La Strada de Fellini. Dir: Mario Gas. En gira (2019) Nominació millor actriu de repartiment premios Ercilla '20
Bull, de Mike Barlett. Dir. Pau Roca. Sala Villarroel. (2018) Nominació millor actriu premis Teatre Barcelona
Un cop l'any, de Bernard Slade. Dir. Àngel Llàcer. Teatre Poliorama. (2017-2018)
Les Noces de Fígaro de Caron de Beaumarchais. Dir. Lluís Homar. Sala gran Teatre Lliure. (2016-2017)
Inframón, de Jennifer Haley-Di: Juan Carlos Martel. Teatre Lliure de Gràcia. (Grec 2016)
Incerta Glòria, de Joan Sales. Dir. Àlex Rigola. TNC. (2015) Premi de la crítica millor actriu de repartiment.
El joc de l'amor i de l'atzar de P. Marivaux. Dir. Josep M. Flotats. TNC (2014) Premi Butaca a la millor actriu de repartiment.

cinema

Mil Cretins de Quim Monzó. Dir: Ventura Pons. Films de la rambla. (2010)
Las 2 vidas de Andrés Babadán. Dir: Ventura Durall. Nanouk Films. (2008)
X'trems d'Abel Folk. Dir: Abel Folk. Televisió de Catalunya. (2008)

tv

Dime quién soy. Dir: Eduard Cortés. Movistar. (2019)
Nit i Dia, de Jordi Galceran, Lluís Arcaraz, entre d'altres. TV3 (2016-2017)
Ventdelplà, de Josep M. Benet i Jornet. TV3 (2005-2009)

ENRIC CAMBRAY

Actor

- Barcelona
- @enriccambray
- Ètnia caucàsica. 173cm.

EXPERIÈNCIA

teatre

El Petit Príncep, d'Antoine de Saint-Exupéry. Dir. Àngel Llàcer (2020)
Dolors-La primera serie teatral. Dir. Sergi Belbel y Cristina Clemente (2019)
Sopa de pollastre amb ordi, d'Arnod Wesker. Dir. Ferran Utzet (2019)
Les dones sàvies de Molière. Dir. Enric Cambray i Ricard Farré (2016-2020)
Molt soroll per no res. Dir. Àngel Llàcer (2015)
El joc de l'amor i de l'atzar. Dir. Jsep Mª Flotats (2014)

cinema

Un cuento chino. Dir. Sebastián Borenztein (2010)
Los tres tigres. Dir. Artur Pérez (2009)

tv

Drama. Dir. Ginesta Guindal. Playz (2019)
Com si fos ahir. Dir. Núria Furió. TV3 (2018)
Benvinguts a la família. Dir. Iván Mercader. TV3 (2017)

altres

Director de la 33 i 34 edició de la Gala dels Premis Goya
Productor executiu de la serie Drama per Playz
Director artístic del Festival Singlot de comèdia (2017, 2018 i 2019)

MARC RODRIGUEZ

Actor

- Barcelona
- Excel, Power Point, Word, Photoshop
- Carnet de conduir B

EXPERIÈNCIA

teatre

Jerusalem de Jez Butterworth. Dir. Julio Manrique (2019-2020)
Ignots de Ramon Madaula (2017)
Bull de Mike Bartlett. Dir. Pau Roca (2018)
El teatro con Eduardo d'Eduardo de Filippo. Dir. Lluís Pasqual (2016)
The End, direcció i dramaturgia d'Alex Rigola (2011)

cinema

La estrella azul. Dir. Javier Macipe (2020)
Superlópez. Dir. Javier Ruiz Caldera (2018)
Menú degustació. Dir. Roger Gual (2013)
Els nens salvatges. Dir. Patricia Ferreira (2012)

tv

Los espabilados. Dir. Roger Gual. Serie Movistar+ (2020)
Polònia. TV3 (2010-2020)
Mira lo que has hecho. Dir. Carlos Therón i Javier Ruiz Caldera. Serie Movistar+ (2018)
El crac. Dir. Joel Joan. TV· (2014-2017)

A·N·E·X·A
42 Anys

Casanova, 91 pral. 1ª 08011 Barcelona

Tel. 93 452 59 00

E-mail: info@anexa.nu

www.anexa.nu

<https://www.facebook.com/anexateatre>

<https://twitter.com/AnexaTeatre>

CONTRACTACIÓ

ESTHER MORA

esthermora.art@gmail.com

Tel. 93 452 59 00

Mòbil 696 42 29 61